

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Cassio ep[iscop]o. Cap[itulum]. xxv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

interrogasset: cur milites suos sibi subtraheret. Respondit paulus: nedum et vrbē sed vniuerso orbe milites regi xpo cōgregasse: qui tāte extat potentie: vt iudet omnū veniar: et mūdi machinam per ignem resoluat. Hec audiens hō: ira successus: quia mundū per ignem paulus dixerat resoluendū oēs xpianos iussit igne cremari. Paulum hō vt i reus matheatis capite truncari. Et cum multi christiani romani occisi essent: paulus cum furore ad palatium irruit: et contra cesarem in clamare cepit: vnde imperator timēs edictum mutauit: vt nullus xpianos tāgeret: donec de illis plenius iudicaret. Quia propter paulus iterū neronis conspectus presentatur: quē nero turbatus et exclamans sine mora decollari iussit. Paulus hō eidem predicat: q̄ modico tempore patiens christo eternāliter viueret. Et in huius certitudine promisit apostolus: q̄ abscisso sibi capite viuus cesari appareret: vt sic christum dominum vite et mortis intelligeret: et his dictis ad locum supplicij ducebatur. Cum autem tres milites scilicet longinus: megistus: et accetus eum interrogarent: quis esset ille rex: quē paulus tantū diligeret: vt pro ipso mortē libēter subiret. Paulus eisdē xpm annuntiavit: et ad fidē conuertit. Et que ventibus illis quomodo saluari possent: ordinavit eisdem: vt mane ad locum decollationis eius venirent: ibiq̄ duos discipulos ritum et lucam orantes inueniret: qui causa cognita illos baptismatis vnda perfunderet: et eterni regni coheredes efficerent. Post hec cum ab alijs militibus a nerone missis ad mortē pauli accerandā ipse ad supplicij duceretur: paulus in porta ostensi obuiauit plaurille discipline sue: que alio noīe lemobia dicebat: que flens suis se orationib⁹ cōmendauit: cui paulus velū: quo caput eius tegebat: mutuo petiit: vt inde oculos suos ligaret: ne mortē videns pauesceret: ipm̄q̄ sibi decollatus restitueret: qd̄ dum ei tradidisset: ipam carnifices irridebant: quod preciosum ei velū traderet: qd̄ sibi mortuus inimice reddere posset. Luz ergo ad locū passionis venisset: ad orientē versus: et manib⁹ in celū extensis diutissime cum lachrymis patria voce orauit: et gratias egit. Post hec vale faciens fratribus: oculos sibi velo ligauit: et genua flectēs collum tetendit. Sicq̄ decollatus spiritum deo tradidit tertio kalendas iulij. Hoc quoq̄ caput eius a corpore extitens: iesus christus: qui sibi tam dulcis in vita fuerat: et quem tam crebro nominauerat: hebraice tertio clara voce personuit. De eius quoq̄ corpore vnda lactis vsq̄ in vestimenta militis exiuit: et postea sanguis manare cepit. In aere lux immensa emisit: et de corpore odo: suauissimus emanauit. Caput autē abscissum tertio saltauit: et in vno quoq̄ saltu fons de terra scaturijt: qui vsq̄ in presens manant in testimonium eius mirifice

passionis. ¶ Reuertentibus autem militebus lemobia velum sanguine cruetus ostendit: eisq̄ dixit: q̄ eadem hora petrus et paulus vrbē intrauerant veste preclara induti: et coronis radiantibus ornati: paulusq̄ iuxta promissum velū sibi restituerat comodatus. Quo miraculo tres milites conuersi: adhuc magis in domino crediderunt: et a tyro et luca baptizati sunt: vt infra in eorum passione dicetur sexto nonas iulij. ¶ Audiens hō que contigerant vehemēter exstimuit: et de his cū amicis loqui cepit. Et ecce paulus ianuis clausis ante cesarem stetit: seq̄ viuētem iuxta promissum asseruit: sed neroni eternam mortē comminatus fuit: et his dictis disparuit. Nero autem ex timore nimio velut amens amicorum consilio patroculus et omnes vincos christianos absoluit: et liberos abire permisit. ¶ Caput autem pauli in quadā valle proiectum est: pre multitudine ibidem decollatorum inueniri non potuit. Corpus autem a tyro et luca in ipso loco sepultum fuit. Cum autē post decursum temporis fouea mundaretur: quidam pastor caput pauli in virga leuauit: et iuxta caulas ouium pro signo posuit: viditq̄ super caput per tres noctes continuas miram refulgere lucem. ¶ Quod cum episcopo vrbis nūciatum esset: christiani putantes hoc esse caput apostoli: egressi omnes cum pontifice caput attulerunt: et hanc sententiam condixerūt: vt caput ad pedes corporis poneretur: et diuina clementia implozara: si caput pauli esset: corpus miraculose conuerteretur: et collum capiti iungeretur. Et ecce cunctis orantibus et suppentibus corpus se vertit: et in suo loco capiti se coniungit. Et sic omnes deus benedixerunt: et hoc eē caput apostoli veraciter cognouerūt. Hec Dionysius.

¶ De sanctis martyribus Marcello et Anastasio. Cap. xliiij.

Marcellus martyr vna cū anastasio viro militari apud castrum argetomacei. pro fide christi comprehensus: et in confessione dñi vterq̄ ipsorū inuisitissim⁹ inuentus ab infidelib⁹ capite plexus est. iij. kalen. iulij: vt dicit ado.

¶ De sancto Cassio epo. Cap. lxxv.

Cassius episcopus narnicensis apud eadē vrbē claruit tēpe totille regis gothorum qui prefato regi narnium veniēti occurrat. Luz quia et natura facies rubere consueuerat. Hoc rex totilla nō cōspersionis eē credidit: s; assidue potariōis

eumq; idcirco despectus. Sed deus omnipotēs: vt quātus esset: qui cōtēnebatur ostenderet: cōtinuo in campo narniensis: vbi rex erat: corā omni exercitu malignus spiritus spatium eius inuasit eumq; verare crudeliter cepit. Qui cum ante regis oculos ad sanctum episcopum esset adductus: hūc ab eo vir domini facto signo crucis expulit qui in eum ingredyterius non presumpserit. Sicq; ab illo die rex barbarus virum dei cepit venerari ex corde: quem despectū prius iudicabat ex facie. Hic quotidianas hostias deo offerebat: et omnia que habere poterat: in elemosynas pauperum tribuebat. ¶ Quadā nocte dominus per visum cuiusdam eius presbytero apparuit ei: dixit: vt ad episcopum pergens diceret: quatenus ea que ceperat ageret: nec ab inchoatis desisteret. ¶ Quoniam in natale apostolorum ad se veniret: et tunc sibi mercedē suam redderet. Sed quia dies apostolorum vltimus erat: presbyter episcopo indicare visionē timuit. Alia nocte christus iterum rediit: et inobedientiam presbyteri increpans: iussa iterum imposuit. Sed dum presbyter pergeret: et episcopum infirmatum audisset: iterum visionem referre dissimulauit: visionē igitur tertia domini apparuit: verberaverbis addidit: et presbyterum tam districta cede mactauit: vt vulnera linouis corporaliter impressa visionem per spiritum habitam confirmarent. ¶ Veniens autē presbyter ad ecclesiam sancti iuuenalis episcopum celebraturum inuenit: cumq; secretius vocans visionem aperuit: et vulnera verberibus inflicta monstrauit. Quod sanctus audiens ex illo iam die lucra pietatis perauit: verum cum sibi conseruado esset annis singulis die apostolorum natalitio romā venire: hac visionē suspectus tunc venire iuxta morē noluit. Et idemq; diebus quasi de sua nece securus sollicitus fuit. Sicq; reuoluto postmodum anno et deinceps annis singulis vsq; ad septimum: eo ipso tempore in mortis sue expectatione suspensus fuit. Jam quoq; quodāmodo de visionis veritate desperauerat. Cum ecce anno septimo dñi sacras apostolorū vigilas incolumis celebrasset: dolor eum corporis in vigilijs attingit: atq; in die apostolorum celebrare posse recusauit. Et magna populi cōpulsus instantia: ecclesiā intrans vt potuit sacrificiū obrulit: moxq; ad lectulum rediit. Et cū circumstantes clericos diuinis colloquijs admoneret. Inter verba exhortationis terribili voce clamauit. Hora est: moxq; assistentibus ipse suis manib; lintheū dedit: quod sibi ex more morientū contra faciē tenderetur: quo extēso ipse spm̄ emisit. iij. kal. Julij. Et sepultus est in ecclesia sancti iuuenalis: ad cuius tumulum miracula crebra diuinitus fiunt. Hec Gregorius tertio dialogo: cap. sexto et libro quarto: cap. lviij.

¶ De cōmemoracione scti pauli. Cap. xxvi.

Memoratio sancti Pauli apostoli ab ecclesia celebratur pridie kal. Julij non quod die paulus apostolus fuerit passus: quia vt dictum est: passus fuit eodem die eiusdem anni: quo et petrus apostolus occisus est: vt tenet expresse hieronymus et multi doctores. Sed quia festum vtriusq; apostolorum eadem die: quo ad officium non poterat celebrari et incouentens erat: vt alter ipsorum carenter officio singulari: ordinauit gregorius papa: vt ipsa die qua passus fuerat fieret: quo ad officium solemnitas petri: et sequenti die cōmemoratio pauli: tū quia petrus maior est dignitate: tum quia prior cōuersione: tum quia primatum obtinuit rome: h; autē petrus paulo sit maior dignitate et ecclesia militate: non tū maior sanctitate: nec etiā maior in gloria creditur esse in ecclesia triumphare. vnde notādū quod quicquid paulus de minor petro: quicquid maior: quicquid equalis. Reuerentiam minor est dignitate: maior predicatione: equalis sanctitate.

¶ De sancta Lucina discipula. Cap. xxvij.

Lucina discipula apostolorum cuius nobilissima romana fuit: que a beatis apostolis petro et paulo cōuersa: baptizata: et docta de facultatibus suis multa scriptorū necessitatibus ministravit. Plurimos quoque martyres in suo predio in quadā crypta sepeluit. Demū et ipsa in sancta christi cōfessione virtutum opibus pollēs quiescit in christo. Sepulta in eadem crypta: in qua plures martyres sepeliat: pridie kalen. Julij.

¶ De sancta Lucina martyre. Cap. xxviii.

Lucina martyris nobilis matrona romanorum tempore Diocletiani et Maximiani in urbe claruit: que plurimum sanctorum martyrum corpora in predio sepeluit: inter que sanctorum cyriaci: largi: et sinaragdi: necnon beati sebastiani cadavera honorifice cōdidit. Et sanctis christianis pauperibus multa de suis facultatibus ministravit. Et post hec omnia de omni sua facultate ecclesie romane donationē fecit. Quod vbi imperator maximianus audisset: ipsam perscriptiōe dānauit. Beata autē lucina rogauit beati marcellū vrbis rome episcopum: vt domū suā ecclesiā cōsecraret: quod ille cum omni deuotione adimplere curauit. Sicq;